Până când?

Hoarda aceasta de proaspeţi evadaţi ai ghetourilor galiţiene are toate îndrăsnelile: să adune avere din prostia noastră, să ne înveţe catehismul bunului democrat, să ne impună orientările ei în politica externă, să ne dea lecţii de bune moravuri, ba chiar de limbă şi literatură românească, să pue la stâlpul infamiei instituţiile şi personalităţile româneşti cari nu înţeleg să cânte în struna intereselor lor mărturisite sau oculte, să ne explice chiar istoria şi credinţa strămoşilor...

Numai de o singură îndrăsneală se feresc: aceea de-a apărea în public şi de a semna cu numele lor adevărat — get-BUGET galiţiene.

Iar când noi încercăm să reconstituim adevărul, scoţându-i de urechi din culcuşul blazoanelor voevodale uzurpate cu neruşinare, când vrem să-i arătăm obştei româneşti sub stridenţa numelor originale, în desăvârşită armonie cu toate traficurile şi expedientele din care trăesc, intervine căluşul patriotic al ordinei constituite.

Până când?

Şedinţa comitetului central
al Federaţiei generale a presei din provincie

Revizuirea permiselor pe C. F. R.

Marţi s'a ţinut la sediul din Capitală a Federaţiei generale a presei din provincie, şedinţa lunară a comitetului central, cu participarea tuturor reprezentanţilor celor 15 sindicate şi asociaţiuni de presă din ţară.

D. St. Vlădescu, preşedintele federaţiei, subliniază rolul important al presei din regiunile istorice şi spune că presa română de prin partea locului, este slab reprezentată faţă de presa minoritară.

In ce priveşte chestiunea permiselor de ziarişti pe C. F. R., — spune d. St. Vlădescu, — sunt dator să dau câteva lămuriri. Am cerut hotărît revizuirea permiselor în comisiunea dela ministerul de interne când am arătat greşala ce s'a comis de a se elibera permise şi acelora cari sunt duşmani ai intereselor aşezământului statului nostru naţional. Printre altele, este cazul corespondentului din Chişinău al ziarelor „Adevărul" şi „Dimineaţa", un anume Adrian Cândea, pe numele lui adevărat: Abraham Elias Kendler zis Herman, dovedit că a făcut parte — pe când era student în medicină la Paris — dintr'o organizaţie de spionaj, iar astăzi reprezintă oficiosul sovietic „Izvestia", la noi, în ţară. Am arătat documentat că acest individ străin de sufletul şi de simţirea românească, a fost în Rusia Sovietică, iar la întoarcere, a scris o serie de articole injurioase la adresa României. Comisiunea a găsit nimerit să suspende şedinţele pentru 5 săptămâni, iar la încheerea lucrărilor i-a eliberat şi mai departe lui Cândea-Kendler, permisul pe C. F. R.

Federaţia generală a presei din provincie, cere să se reviziuască şi să se distribue permise numai ziariştilor cari nu sunt urmăriţi de Siguranţa generală a statului pentru acţiuni subversive, dăunătoare înaltelor comandamente ale neamului nostru.

D. St. Vlădescu arată apoi rezultatul pe care l-a obţinut privitor la construcţia celor 2 case de odihnă ale ziariştilor, cari vor fi ridicate una pe insula Ada-Kalek, iar a doua, pe plaja dela Mamaia.

Pentru luna August s'a organizat o călătorie de studii în Franţa şi Italia.

D. Virgil Molin, secretarul general, a făcut o expunere asupra activităţii din ultimul an şi spune că federaţia se află pe drumul bun al marilor realizări.

D. Eugen Cialâc, vicepreşedintele federaţiei, face câteva propuneri în legătură cu bunul mers al federaţiei.

D. C. N. Dragomirescu, preşedintele asociaţiei presei din Prahova, în legătură cu Casa de pensiuni a ziariştilor, propune să se creieze în cadrul federaţiei o secţiune de ajutor mutual. Propunerea este susţinută şi de d-nii: Tănase Puşcă, preşedintele sindicatului presei din Maramureş, Jean Bărbulescu, St. Nicolaescu-Târgovişte, C. Jaleş Craiova, etc. S'a numit o comisiune pentru studierea proectului d-lui C. N. Dragomirescu.

La urmă s'au discutat mai multe chestiuni privitoare la viitoarea reuniune statutară, ce se va ţine la 25 Iulie, la Galaţi.

Depunerea actelor
pentru amânările de studii

Se aduce la cunoştinţa tinerilor cu termen redus, cari au cerut amânarea de studii pe anul 1936/1937 să depună până la data de 31 Iulie c. cel mai târziu, numai la cercurile de recrutare, următoarele acte:

Certificatul unic de înscriere, frecvenţă şi activitate şcolară.

Declaraţiile model A şi B şi recipisa de plata taxei militare.

Cei cari doresc a fi amânaţi pe anul 1937/1938 să depună sau să trimită la cercul de recrutare, cererea de amânare de studii, până la 15 August.

Cei cari nu vor depune actele, până la datele de mai sus, vor fi incorporaţi la 1 Noembrie 1937.

Nu se va lua în considerare, pentru justificarea nedepunerei la timp a actelor, certificatele medicale de boală, întrucât actele pot fi aduse la cerc de orice persoană, sau trimise recomandat prin poştă. Cei cari depun actele la Cercurile de Recrutare vor cere să li se elibereze numărul de înregistrare sau vor păstra recipisa de la poştă, în cazul când actele s'au trimis recomandat.

Grija pentru sănătatea poporului

Ministerul sănătăţii a hotărît, de curând, să înfiinţeze 350 noui centre permanente pentru consultarea copiilor mici.

Măsura e bine venită, căci sănătatea publică — şi în special sănătatea satelor noastre — a fost lăsată până acum ca o adevărată cenuşereasă.

Statul, judeţele şi comunele la un loc, nu cheltuesc anual pentru sănătatea populaţiei lor nici cel puţin o sută de lei de cap de locuitor. O sută de lei, din care trebue să se plătească medici, agenţi sanitari, întreţineri de dispensarii, medicamente, ş. a. Şi aceasta unde? In ţara noastră, unde anual mor mii şi mii de bolnavi tuberculoşi; unde sifilisul este la el acasă, fiindcă este lipsit de un tratament general şi susţinut; unde malaria păstrează un caracter de cronicitate din cele mai îndepărtate timpuri şi unde pelagra stă încă la loc de cinste, deşi această boală a fost stârpită în toate ţările cari se pot socoti civilizate.

Trebuesc încă multe şi perseverente măsuri sanitare, pentru a se reduce mortalitatea infantilă, care dă o proporţie dureroasă.

Din 350.000 morţi anual (după dr. G. Banu: „Sănătatea poporului român"), 185.000, adică 52 la sută n'au apucat vârsta de 20 de ani; iar dintre aceştia, 115.000, adică 32 la sută din total, mor înainte de a împlinit vârsta de un an.

Iată ce rol important are de îndeplinit aici asistenţa infantilă: „Condiţiunile igienice la naştere, infecţiunile în decursul naşterii şi în prima săptămână care-i urmează, ignoranţa sub raportul alimentaţiei şi a creşterii copiilor în general, sunt tot atâtia factori cu influenţă asupra sănătăţii copiilor. In acest domeniu putem afirma că aproape întreaga problemă infantilă rămâne încă de organizat, cu curaj, şi cu mijloace suficiente". (Dr. G. Banu).

Cele 360 de centre permanente pentru consultaţiile de copii mici, pe care le are actualmente ministerul şi cele 130 ale iniţiativei particulare, erau departe de a putea face faţă unei situaţii sanitare atât de grele. Şi se vor adăoga acum, în curând, alte 350 de centre, cari aproape vor dubla efortul lor. Va trebui încă, să se studieze înfiinţarea şi utilarea altor centre de acest fel, creiarea de noui dispensarii săteşti, de mici clinici rurale, ce vor absorbi pe toţi tinerii medici cari aşteaptă plasament. Şi mai rămâne încă în picioare, nevoia de alţi medici.

O ţară în care proporţia medicilor la sate este de 1 la 13.000, nu poate spune că are o asistenţă sanitară, ci doar un început, care trebue continuat şi întărit. E mult de tot de făcut pentru ca neamul acesta, înzestrat de Dumnezeu cu o prolificitate, o putere de rezistenţă şi o robustete cu totul superioare, să-şi poată menţine aceste calităţi, pe care necontenit le mănează boale devenite endemice şi cronice.

Mircea Miresu

Viaţa politică

Curentul naţionalist
în gruparea conservatoare

Organizaţia din Prahova cere explicaţii d-lui Gr. Filipescu

Membrii comitetului executiv ai organizaţiei partidului conservator din jud. Prahova au adresat d-lui preşedinte al organizaţiei o cerere de convocare a acestui comitet, motivată pe tendinţele accentuate ce s'au manifestat de câtva timp în ziarul „Epoca" de a sprijini demagogia de stânga, fără să se ia în serioasă consideraţie fostul program al partidului şi interesele naţionale.

Se spune în această cerere ,următoarele:

„Păstrăm în arhiva noastră manifestul semnat de d. Grigore Filipescu cu ocazia primelor alegeri. Un manifest mare cu portretul d-sale şi cu imaginea lui Vlad Ţepeş.

„Jos demagogia! „Jos necinstea!".

Cu surprindere am luat act de declaraţia d-sale făcută mai târziu *că preferă demagogia de stânga, demagogiei de dreapta.*

„Noi credeam că demagogia ca şi necinstea trebuiau combătute cu aceiaşi tărie ori de unde ar veni, căci după cum nu puteam concepe o preferinţă pentru un pungaş sau altul după valoarea furtului sau după cum ar fi de stânga sau de dreapta, tot aşa nu putem concepe preferinţa pentru o anume demagogie.

S'a invocat că unele acte de terorism ale unei grupări au motivat această preferinţă ca un act de protestare. Deci o preferinţă pentru terorismul de extrema stângă.

Nu vedem logica acestei preferinţe.

Ne este greu să înţelegem cam cum am putea avea o preferinţă pentru acei cari au pus o bombă în Senatul Ţării noastre cu intenţia de a omori sute de oameni deodată.

Nici pentru aceia cari, ca în Spania au ars oameni de vii, şi nici pentru aceia cari dau copiilor lor o educaţie teroristă. Este recent exemplul acelor copii cari au asasinat pe un alt copil pentru că tatăl lui era naţionalist, sau pentru că arborase pe bicicletă un mic drapel tricolor.

Prin tradiţia partidului conservator şi măreţia figurii Domnitorului „Vlad Ţepeş" care era însăşi sinteza programului nostru, gruparea noastră nu putea fi decât naţionalistă.

Suntem d-le preşedinte, aşa cum aţi afirmat-o şi dv. în atâtea rânduri, naţionalişti fără rezervă.

In împrejurările de azi mai mult ca oricând este necesară întărirea solidarităţei.

Cine tăgăduieşte că nu există astăzi un pericol pentru ţară din partea acelor străini de neamul şi credinţa noastră strămoşească, sunt sau orbi, sau au interesul să facă pe orbii.

In industrie, comerţ, finanţe, presă, etc., elementul străin este copleşitor, iar oraşele noastre se desnaţionalizează zi de zi în detrimentul elementului românesc.

Noi cari ne facem vilegiatura în ţară, am constatat că în toate staţiunile climaterice şi balneare la 100 de evrei şi străini dacă sunt zece români.

De geaba am criticat mulţi dintre noi strigătul defunctului Vintilă Brătianu: *Prin noi înşine.*

Se credea atunci că nu era de actualitate.

Trebuie să recunoaştem că s'a greşit.

Astăzi situaţia este atât de gravă, în cât a privi cu indiferenţă problema naţională este o crimă.

Toate mijloacele cari întăresc ideea de solidaritate naţională, sunt bine venite.

Fireşte, nu admitem actele de violenţă brutală, — dar nu e mai puţin adevărat că sufleteşte am fost alături de ziarul „Universul" în campania care a dus-o contra unor ziare cu tendinţe internaţionale, şi nu am văzut cu ochi răi acţiunea acelui tineret care pe piieţele oraşelor dădeau foc acelor ziare.

La lumina acestor torţe solidaritatea poporului românesc a fost trezită. Dovadă este pe de o parte scăderea tirajului acelor ziare, iar pe de altă parte întărirea partidelor cari au avut în program naţionalismul şi primatul muncii româneşti.

In aceste împrejurări oficiosul partidului conservator publică articolul „Patriotism cu clopoţei".

In el se desaprobă această măsură de trezire.

N'a fost om care să fi fost mai atacat ,calomniat şi criticat pentru atitudinea sa vijelioasă, dar românească, cum a fost Nicolae Filipescu, de aceleaşi ziare, cari mai târziu au fost arse.

In Senat, unul din membrii partidului conservator a avut imprudenţa, ca faţă cu acţiunea pornită în contra solidarităţii evreeşti să pronunţa fraza: *Dacă vor pleca evreii cu ce-i vom înlocui?*

Iar mai târziu în ziarul „Epoca" a apărut următoarea reflecţie:

„Pe vremuri în Anglia, Disraeli, un evreu, fiind prim ministru a fost salvatorul ţării româneşti.

„Astăzi în Franţa, Leon Blum, tot un evreu, care este prim ministru, va fi menit să fie salvatorul României".

Ce este mai dureros, ca acest antrefileu a fost publicat cu litere mici pe pagina II-a într'un colţ, menit par'că să armonizeze jena de a-l publica cu necesitatea impusă de a fi publicat.

Vă aduceţi aminte, d-le preşedinte, că ne-aţi convocat de urgenţă şi ne-aţi pus în curent a doua zi de cele discutate în comitetul executiv central relativ la ultimele alegeri comunale din Bucureşti.

Ne-aţi vorbit ca în totdeauna franc şi ne-aţi comunicat hotărârea şefului nostru de a figura în fruntea listei în culoarea de galben în cartel cu naţional-ţărăniştii.

Ne-aţi explicat, aşa cum v'a fost şi dvs. explicată această hotărâre.

Nu insistăm asupra detaliilor acelor explicaţii. Ele au fost de natură să facem cu toţii o singură reflecţie: să vedem ce va eşi.

Vă aducem aminte un singur lucru, că ne-aţi comunicat ceeace vi se comunicase şi dv., că o înaltă personalitate şef de partid naţionalist va candida probabil în acest cartel. — Fapt ce nu s'a confirmat.

Am fost dureros impresionaţi când după depunerea candidaturilor, manifestele au fost lansate în numele partidelor naţional-ţărănist, socialist şi conservator, iar Comunitatea israelită a lansat manifeste îndemnând pe coreligionari să voteze lista cartelată.

Alegere dela Bucureşti a marcat un adevărat front popular.

La întrunirile publice la care dvs., ne-aţi comunicat că nu veţi lua parte, oratorii au fost salutaţi cu PUMNUL RIDICAT, *iar mulţi dintre oratori s'au adresat publicului cu cuvintele: „Fraţi tovarăşi!".*

Faţă cu aceste împrejurări, şi faţă cu interviewul dat de către d. Grigore Filipescu, ziarului „Le Soir" şi reprodus de ziarul „Epoca" din 19 Maiu 1937, în care d-sa, la intrebarea pusă: *„Cum se face că dvs., conservatori, aţi colaborat cu ţărăniştii şi socialiştii, răspunde: „Nu trebuie să daţi atâta importanţă etichetelor în ţara noastră mai puţin ca ori unde,* credem că situaţia creiată trebuie lămurită.

Această cerere este semnată de următorii membri ai comitetului executiv al organizaţiei de Prahova.

Ştefan Săndulescu, farmacist; *Radu Stănescu*, avocat; *Eftimie Stelian*, locot. în rezervă şi proprietar; *Costaş Vasilescu*, director de bancă; *Costel Ionescu*, avocat şi mare proprietar; *D. C. Popescu*, avocat; *Gh. Ardeleanu*, căpitan în rezervă: *Constantin Stănescu*, profesor *Gh. Dumitrescu*, mare proprietar

CONSFĂTUIREA POLITICĂ DELA CONSTANŢA

Constanţa, 14 Iulie

Aseară, la cercul militar „Regele Carol II", d. Dinu Brătianu, şeful partidului naţional-liberal, care se afla de câteva zile în localitate, a avut o consfătuire, timp de o oră, cu d. Ion Inculeţ, şi cu ministrul apărării naţionale.

După terminarea consfătuirii, d. Dinu Brătianu a fost condus la gară, plecând spre Capitală.

Despre cele discutate nu s'a aflat nimic.

ALEGERILE COMUNALE
LA ALBA-IULIA

La alegerile comunale ce s'au făcut la Alba Iulia, s'au obţinut următoarele rezultate: liberalii, 946 voturi; naţional-ţărăniştii, 761. Liberalii au luat 8 mandate, iar ţărăniştii 6.

La Vinţul de Jos, liberalii au întrunit 524 voturi, ţărăniştii 212, iar georgiştii 49.

CHIOŞCURILE DE LIMONADĂ, FOCARE DE INFECŢIE

Primim la redacţie o scrisoare prin care d. N. Georgescu, din str. Dincă Ştefan nr. 17, ne roagă să atragem atenţia autorităţilor sanitare asupra murdăriei ce se observă la chioşcurile în care se vinde limonadă.

Intr'adevăr aceste chioşcuri aşezate la întretăeri de străzi spre a se bucura de un vad bun, devin depozite ale prafului pe care-l ridică vehiculele şi pietonii.

La acest praf, se adaogă murdăria provocată de neglijenţa vânzătorilor ,cârpele murdare, lăturile în care se spală sute de pahare, fără a se schimba apa, etc.

Dar ceeace este însă şi mai primejdios, este faptul că cea mai mare parte din paharele cu care aceşti negustori îşi servesc clienţii, sunt cioplite la gură, ceeace primejdueşte direct sănătatea celor cari beau din ele.

Se ştie că sifilisul găseşte în aceste cioburi procedeul care-l introduce direct în corpul consumatorului, prin rănile ce le face pe buze şi limbă.

Iată cum se explică bubele cari au apărut la 3-4 zile pe buzele fiului d-lui N. Georgescu, care avusese ghinionul să bea limonadă dintr'un pahar infectat.

Cerem autorităţilor sanitare să binevoiască a face un control cât se poate de sever instalaţiilor de limonadă, spre a se pune capăt cazurilor de felul celui relatat mai sus.

PRIN ALTE ŢĂRI

de general I. MANOLESCU

Pe ambele maluri ale Rinului merge câte o cale ferată. Am ales malul de Vest dela Kolonia la Ludwigshauffen. Pe mai toată lungimea, de peste 200 km., linia ferată merge în apropiere de Rin, astfel că se poate vedea destul de bine tot pitorescul acestui fluviu şi ale malurilor lui. Ar fi ceva asemănător cu malurile Turtucaia-Silistra, cu deosebire că ale Rinului nu au maluri abrupte, sunt mai populate, au multe lucrări de artă în numeroase sate şi oraşe înşirate pe maluri; iar castelele depe înălţimile malurilor — unele părăsite, altele îngrijite, — parcă ar spune: Nu uitaţi Evul Mediu, dar mu-l doriţi, căci altfel grădinile, viile, livezile, satele şi oraşele înşirate ar putea fi devastate şi furate în fiecare zi. Soselele betonate şi curate în tot lungul Rinului, parcă ar spune: Dacă ne vizitaţi cu automobilul, mergeţi mai repede, cheltuiţi mai puţin şi vedeţi mai mult.

Dela Ludwigshauffen calea ferată trece Rinul la Karlsruhe. Se zice că este un oraş tot aşa de plăcut ca Düsseldorf.

Dela Karlsruhe la Stuttgard trenul merge printre dealuri şi văi de frumuseţea celor din regiunea Piteşti-Curtea de Argeş, acoperite cam în acelaş fel de pomi şi flori, cu deosebire că sunt mai variate şi mai ingrijite. In special, nu se văd aci ravagiile malurilor şi podurilor stricate de torenţi de ape. Aci, ca în toată Germania, se vede că lipsa de teren a dus la cultura intensivă şi la economisirea şi îngrijirea oricărui colţişor. Pădurile, foarte numeroase, par gătite de sărbătoare, aşa sunt de îngrijite şi de menajate de exploatări, iar lemnişoarele uscate, crăcile şi orice coji căzute, sunt adunate, legate şi aduse la marginea pădurii pentru vânzare. Tot nevoia economiei de timp şi spaţiu a adus şi marea îngrijire ce se pune pentru întreţinerea drumurilor, a podurilor, a canalelor, etc.

Aci, ca în toată Germania, nu există viţe libere pe islazuri, nici păsări şi vite libere pe stradă.

Vitele, — mai toate bălţate alb şi negru, — sunt ţinute libere acum, vara, în grădini închise şi cultivate cu plante furajere. Gâinile, mai toate albe, au curtea lor separată, aşa că rar am văzut păsări libere prin curţile caselor. N'am văzut în tot parcursul în vreo curte sau grădină, lucruri, unelte, lemne, vase, gunoaie anuncate. Toate obiectele sunt aşezate la locul lor, încât fac impresiunea unei pregătiri de inspecţie. Să nu fi contribuit şi aceste deprinderi la repedea reculegere a germanilor, după înfrângerea din 1918?! Faptul că poţi călători în clasa III-a, în condiţiuni de higienă şi aer foarte bune, să nu se datorească tot deprinderii germanilor cu ordinea, cu higiena şi curăţenia lor personală?

Stuttgardul este un oraş de câteva sute de mii de locuitori, aşezat pe Neckar, printre dealuri, în felul oraşului Râmnicul-Vâlcea.

Stuttgardul nu are clădiri moderne, străzi, parcuri şi bulevarde mari, dar pare că nebunia clădirilor-sgârie-nori nu a pătruns ca la noi. Oraşul vechi strâns legat de cel nou, are străzi înguste şi străzi vechi de o frumuseţe neintrecută.

Aşezat în regiunea Pădurii Negre şi la circa 80—200 km. depărtare de Elveţia şi Franţa, se observă imediat unele asemănări şi obiceiuri ca la aceştia. Dealul german este ceva mai greoiu decât cel din regiunea Kolonia-Berlin. Aci la Stuttgart, ca şi în alte câteva oraşe turistice, au construit căi ferate, un hotel în care intri chiar de pe peron. Mă gândesc dacă oficiul nostru de turism vor avea tot aşa mână bună în ce priveşte câteva hoteluri pe care au proectat să le facă. Preţurile camerelor la hotele, mai în toată Germania, variază dela 2—8 mărci de persoană (90—300) la hotelurile de cl. I şi II. Cele de lux sunt mai scumpe. Masa variază dela 1—4 mărci (40—200 lei). Se mănâncă destul de bine şi se serveşte admirabil. Peşte este destul şi mai ieftin decât la noi. Se poate spune dar, că viaţa s'a standardizat în Europa dar noi plătim mai scump, din cauza diferenţei de valută.

Dela Stuttgart la Könstanz, trenul merge printre văi, dealuri şi munţi, ce par inrudiţi cu topografia, plantaţiile şi florile regiunii noastre dintre Buşteni-Braşov, cu deosebire că aci visul ţine mai mult, distanţa trecând de 200 km.

Oraşul Könstanz, aşezat pe malul Nord-Est al lacului Bodeusee, lung de 50 km. şi lat de circa 1 km. aparţine Elveţiei, cu o treime din populaţie şi case de care se separă printr'o uliţă şi vama Kreuzlinger.

Numele de Könstanz pare să-l aibă din timpul romanilor. Aşa dar, noi românii putem merge cu imaginaţia până acolo încât să credem că naşul Constanţei noastre n'a fost străin de Könstanz de aci... Mai putem zice că seamănă întrucâtva, dar Constanţa noastră este mai frumoasă, mai atrăgătoare, mai vie, în ce priveşte jocul luminilor şi al apelor; chiar mai curată.

Mă gândesc că la terminarea digului proectat, Constanţa noastră va deveni una din minunile de pe marginea mărilor. In ce priveşte peştele, deşi Könstanz e la mare, este mai scump decât în Germania. Am văzut la Hamburg, la Düsseldorf şi aci la Könstanz, restaurante speciale pentru peşte prăjit, unde mănâncă multă lume şi de unde cumpără gospodinele peşte prăjit gata pentru acasă, cu preţul de 50 fenigi (20 lei). Adaog, că porţiile sunt destul de mari, iar peştele foarte gustos.

Oraşul Könstanz are circa 30.000 locuitori şi poate fi socotit ca nodul principal de comunicaţii spre Austria, Elveţia şi Germania, cu ale căror frontiere este lipit şi chiar cu Italia şi Franţa, de ale căror frontiere se găseşte la cel mult 150 km., adică Bucureşti-Sinaia. De aci a născut rolul turistic al acestui oraş, în care năvălesc de sărbători, mii de excursionişti, iar vara alte mii de sezonişti. Se pot face excursii pe lac, dela 50 fenigi la 2 mărci (20—80 lei), iar pe uscat, în Pădurea Neagră, în Elveţia, până la St. Moritz, Lugano etc., în Austria, până la Innsbruck cu 4—30 mărci, pentru o zi sau două, cu autobuze şi cu trenurile (160—1400 lei).

Cum orice călător nou ajuns la Könstanz ţine să vadă căderile Rinului la Schaffsausen, nici eu nu puteam face excepţie. Dar cum nu se mai găseau locuri la autobuze,, am plecat cu trenul pe malul german. După ce am pierdut trenul odată, fiindcă gara elveţiană şi germană sunt lipite şi n'am prins de veste la timp, am pornit. Dar la Singen intru în Elveţia şi la Neuhaussen (gara la Schaffsausen) şi din Elveţia am trecut vama de patru ori în patru ceasuri, adică mai multe vămi decât dela Bucureşti până aici. Iată de ce nu sfătuiesc pe nimeni să meargă la căderile Rinului cu trenul, deşi frumuseţea acestor căderi şterge necazul cu vămile.

Adaug că germanii dau străinilor, cu plăcere, orice informaţiuni, dar aci, la Könstanz, aşezaţi călare pe două frontiere şi destul de aproape de alte trei frontiere, se vede că s'au incurcat şi ei aşa încât trebue să verific orice informaţie îţi dă, cel puţin de trei ori. Eu am verificat numai odată, şi de aceea am pierdut trenul la început

Sâmbătă şi Duminică cât am stat la Könstanz, cred că au plecat 4—6 trenuri cu excursionişti; au venit alte 3—4 trenuri şi cel puţin 6—8 vapoare.

Aceste trenuri şi vapoare erau o bună parte cu excursionişti ai asociaţiei „Kraft und Freude". Desigur, că în sezon, numărul excursioniştilor este mai mare. Dacă socotim străinii excursionişti cari vin aci, cred că numărul lor este destul de mare, întrucât cu autobuzele, mergând mai mult ei, nu se găseau locuri la autobuze. De altfel, la hotelul unde am stat, erau vreo 30 de străini, dintre cari mulţi englezi.

Tovarăşul meu de drum văzând atâta mişcare mi-a spus:

— Pe oamenii aceştia pare că numai munca, mâncarea şi excursiile îi mulţumesc.

— Da, ai dreptate, dar între mulţumirile lor intră şi copilul şi femeea.

— Drept să-ţi spun, — zise tovarăşul meu, — nu mă satur privind la mulţumirea lor. N'aş dori pentru românii noştri decât pe solidele lor calităţi sufleteşti şi pe sfânta lor credinţă, să altoiască ceva din deprinderile germanilor, în ce priveşte economia de timp şi de spaţiu, gustul de excursii, şi deprinderea odihnei şi a higienei în casa şi în curtea lor.

Controlul gestiunilor primăriilor de sectoare

Inalta Curte de conturi a hotărât ca gestiunile primăriilor de sectoare din Capitală să fie verificate şi controlate la faţa locului, în conformitate cu legea contabilităţii publice şi în consecinţă a dat următoarele delegaţii:

Primăria sect. I galben: d-nii referendari Paul Costescu, Gh. Donoiu şi I. V. Cocea.

Primăria sect. II negru: d-nii referendari D. Pometescu, Mircea Costescu şi D. Lupescu.

Primăria sect. III albastru: d-nii referendari N. Damian, Al. Demetrescu şi C. Dănciulescu.

Primăria sect. IV verde: d-nii referendari Al. Constantinescu, C. Stinghe şi Traian Mateescu.

Cupa Ionel Ghica

Federaţia aeronautică regală a României aduce la cunoştinţă asociaţiilor civile de pilotaj şi a tuturor proprietarilor de avioane, că în cursul lunei Iulie şi August se aleargă cupa Ionel Ghica.

Regulamentul acestei cupe se poate consulta la sediul F. A. R. R., în strada Clemenceau 10 unde se fac şi inscrierile.

Premiile acordate câştigătorilor acestei competiţiuni sunt următoarele: primul clasat, lei 25.000; al doilea lei 15.000; iar al treilea clasat lei 10.000.

Itinerariul fixat este următorul: Bucureşti - Constanţa - Galaţi - Iaşi - Cernăuţi - Cluj - Arad - Turnu Severin - Bucureşti.

CREDITUL MEŞTEŞUGĂRESC

De curând a luat, în sfârşit, fiinţă, primul institut de credit al meseriaşilor, menit să aducă o înviorare târzie, vieţii noastre meşteşugăreşti.

Realizarea aceasta, îndelung aşteptată, oricât de timid ni se pare începutul ei — cele 300 de milioane, capital iniţial înseamnă prea puţin pentru nevoile actuale ale meseriaşilor noştri — înseamnă un netăgăduit pas înainte.

Nenumărate au fost încercările de până acum, dar toate s'au năruit, în indiferenţa noastră a tuturor.

Pentru mulţi, pentru foarte mulţi, în ţara românească, mica noastră industrie, era sortită dispariţii.

Vremurile au fost grele, numai decât după război, nimeni nu mai credea în reînvierea micii industrii, dar ea luptând cu toate piedicile a învins şi vremurile şi ameninţările.

Micii industriaşi au reprezentat totdeauna, pârghia industrii noastre naţionale, graţie lor, nu înregistrăm completa înstrăinare a vieţii noastre economice. Mica noastră industrie s'a încăpăţânat să trăiască şi în sfârşit, conducătorii noştrii politici, îi înţeleg menirea.

Realizarea unui institut de credit, afectat exclusiv micii industrii, înseamnă recunoaşterea unui trecute nedreptăţi sociale, dar mai înseamnă încredere şi nădejdi de viitor.

Institutul de credit nou înfiinţat este menit, în primul rând, să ajute mica industrie românească, curat românească, năpădită de buruiană străină

Acesta este supremul comandament impus conducătorilor aleşi de curând.

Creditul meşteşugăresc are neîndoios un caracter social, în vremurile de astăzi, trebue să aibă însă şi unul, naţional. Un naţionalism curat, ferit de patimi şi ură politicianistă, să-i fie îndreptarul de viitor

Naţionalismul să fie — acum când se pune temelia noului institut — granitul de care să se izbească toate adversităţile... pentrucă vor fi adversităţi!

Luptând cu moravurile noastre cunoscute, cu influenţa nefastă a politicianismului, cu debitorii noştrii obişnuiţi **să nu plăteasca, institutul de credit meşteşugăresc**, va avea de luptat cu atâtea şi atâtea greutăţi.

In naţionalism să găsească puterea rezistenţii lui...

VINTILA F. PANTAZOPOL

Un avion aterisează în râul Prahova

Câmpina, 14 Iulie

Azi dimineaţă, la ora 9, pe când avionul Camerei de muncă din Ploeşti, condus de elevul pilot Victor Ionescu, sbură deasupra Câmpinei, oprindu-se motorul, a fost nevoit să aterisez în albia râului Prahova, lângă podul Rache.

Avionul a suferit stricăciuni, rupându-i-se trenul de aterisaj. Pilotul a scăpat neatins.

Răspuns la o scrisoare şi la o notificare

Cu prilejul împlinirii a 10 ani dela moartea lui V. Pârvan, am scris în „Universul" un articol intitulat: „Moştenirea lui Pârvan", în care făceam consideraţii critice asupra literaturii zise „experienţialiste", a tinerei generaţii de scriitori. Teoretizată şi formulată ca expresie a unei noui spiritualităţi şi lansată în cadrele conferinţelor şi publicaţiilor grupului „Criterion", această literatură, — susţin reprezentanţii ei — îşi găseşte izvorul şi în operile literare şi filozofice ale lui V. Pârvan: *„Idei şi forme istorice", „Memorialе"*, cursul universitar despre *„Doctrina Salvării"*....

Influenţa lui Pârvan asupra curentelor de ideologie literară şi spirituală din generaţia de după război, este de altminteri constatată în multe lucrări de sinteză literară ce s'au scris dela 1930 încoace.

In articolul nostru, noi am afirmat însă că literatura care porneşte dela primatul spiritualului, — învăţătura esenţială a lui Pârvan, — este de fapt o literatură scrisă nu după criteriile superioare ale artei şi păzind cu strictete ierarhia valorilor, ci, în cele mai multe cazuri, după cerinţele editorilor, cari văd în cărţi o marfă circulabilă. Anarhia valorilor din literatura actuală, lipsa de norme păzite strict de o elită a scriitorilor, a dus la scoaterea din postul dela universitate a d-lui Mircea Eliade, făcut astfel responsabil în calitate de teoretician al literaturii experienţialiste.

Dar articolul „Moştenirea lui Pârvan", a cărui substanţă este exclusiv de ideologie literară, a putut fi interpretat de câţiva foşti elevi ai profesorului arheolog V. Pârvan, ca îndreptat contra tuturor discipolilor marelui învăţat.

Intr'un articol, cu obiective pur literare, nu aveau ce căuta consideraţii asupra operei şcoalei arheologice lăsate de Pârvan, şi reprezentate prin d-nii: Vladimir Dumitrescu, Vasile Christescu, Dorin Popescu, Radu Vulpe şi alţii, dintr'o laborioasă echipă, ale căror lucrări în domeniul istoric, arheologic şi epigrafic, sunt utilizate de istoriografia română recentă şi citate în operele străine de specialitate.

Tehnica muncii arheologice moştenită dela Pârvan a rodit într'altfel decât moştenirea sa literară şi rămâne să fie o bucurie a viitorului apariţia unei generaţii spiritualizate, în sensul eroic din „Anaxandros".

C. FANTANERU

Muzeele regionale militare din Ţară

Prin art. 3 din legea de organizare şi funcţionare a muzeului militar naţional se prevede creiarea de muzee militare regionale, care, însă, nu vor putea avea personalitate juridică şi vor fi sub conducerea, supravegherea şi controlul muzeului militar naţional din Bucureşti.

Prin art. 8, din aceiaşi lege, aceste muzee militare vor fi împărţite pe secţiuni de specialităţi, care să se administreze în conformitate cu normele din legea muzeelor.

In vederea punerii în aplicare a dispoziţiunilor legii, precum şi a organizării şi funcţionării tutulor muzeelor militare, comandamentele, corpurile de trupă şi serviciile armatei trebue să facă inventarul tutulor obiectelor aflate în localuri şi în casele ostăşeşti, despre care se vor trimite copie, de pe aceste inventare, muzeului militar naţional central.

Obiectele aflate în localurile şi caselе ostăşeşti din toate garnizoanele vor fi împărţite pe categorii, astfel:

1) Obiecte care sunt în legătură cu tradiţia corpului de trupă şi acestea rămân la regimentul respectiv; 2) obiecte care sunt în legătură cu istoria neamului românesc întreg şi vor fi expediate la muzeul din Bucureşti.

Muzeul central din Bucureşti va alcătui, ulterior, instrucţiuni privitoare la funcţionarea muzeelor regionale şi pe garnizoane din ţară.

COLABORAREA TURISTICĂ ROMÂNO-CEHOSLOVACĂ

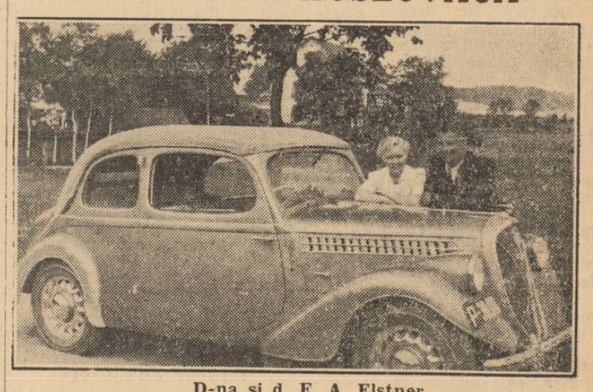

D-na şi d. F. A. Elstner

Zilele acestea au sosit în România numeroşi turişti cehoslovaci, dintre cari doi mai importanţi sunt cunoscuţii şi popularii aşi ai automobilismului din Cehoslovacia, d-na şi d. F. A. Elstner.

Ei au străbătut în automobil întreaga Europă, America de Nord şi America Centrală, Africa, încoronându-şi activitatea de anul trecut cu un bilanţ record de 25.000 km. străbătuţi.

D. Elstner este membru în comitetul Automobil-Clubului Cehoslovac şi reporter al staţiunii de Radio din Praga pentru motorism. De asemeni este specialist în chestiuni de poliţie a circulaţiei şi ziarist sportiv.

Soţii Elstner au sosit în România, acum câteva zile, spre a cunoaşte, — cum spun ei — ţara prietenilor sinceri ai naţiunii cehoslovace. Ei au venit la Bucureşti din Belgrad, au vizitat imprejurimile Capitalei, litoralul Mării Negre, iar la sfârşitul lunii Iulie se vor întoarce în Cehoslovacia.